

Středočeská vědecká knihovna v Kladně p. o., Gen. Klapálka 1641, Kladno 272 01
www.svkkk.cz, library@svkkk.cz, 312 813 111

Týden knihoven

Středočeský Kramerius

V rámci *Týdne knihoven* se konají nejrůznější akce především pro veřejnost. Ale i knihovníci si zaslouží, aby pro ně byla připravena alespoň jedenkrát v roce slavnost. I proto se ve středu 2. října 2013 konalo ve Středočeské vědecké knihovně v Kladně předání ocenění pěti dobrovolným knihovnicím Středočeského kraje – *Středočeský Kramerius*.

Opravdu slavnostní akce proběhla za účasti mnoha hostů: členů Odboru kultury a památkové péče Středočeského kraje, zástupců obcí oceněných knihovnic, metodiků i ředitelů pověřených knihoven a dalších.

Všem účastníkům zazpíval dětský pěvecký sbor Sluníčko z 5. ZŠ Kladno. Byly přečteny krátké medailonky oceněných knihovnic a promítnuty prezentace jejich knihoven. Ocenění předával středočeský radní pro kulturu Ing. Zdeněk Štefek.

Návrhy na ocenění knihovnic podaly metodičky z knihoven pověřených výkonem regionálních funkcí v kraji. Ocení, květiny, drobné dárky a symbolickou částku 4000 Kč převzaly paní Anna Podobská z Místní knihovny v Březně, Alexandra Jeriová z Obecní knihovny v Mukařově, Venuše Rudolfová z Obecní knihovny ve Stašově, Martina Kamenářová z Místní lidové knihovny v Malešově a Věra Příbylová z Místní knihovny v Braškově.

Přejeme jim, ať je práce v knihovně baví tolik jako doposud, ať je jejich knihovna plná nových pěkných knih, aby byli jejich čtenáři stále spokojeni.

Více fotografií najdete např. na https://www.facebook.com/SVKKL/photos_stream

V příštích číslech bulletinu zveřejníme rozhovory s oceněnými knihovnicemi.

Eva Šenfaldová

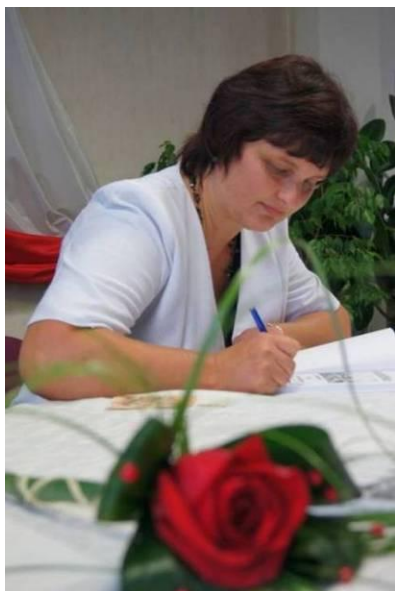
Citát na říjen

„Čtení je nejlepší učení. Sledovat myšlenky velkého člověka - to je ta nejzajímavější věda.“

Alexandr Sergejevič Puškin (* 26. května / 6. června 1799 Moskva – † 29. ledna / 10. února 1837 Petrohrad, data podle juliánského / gregoriánského kalendáře), byl ruský básník, prozaik a dramatik. Bývá považován za zakladatele moderní ruské literatury. Představitel revolučního romantismu.

Zdroj: www.wikipedia.cz

Rozhovor s knihovnicí

*K oslovení paní **Jany Šestákové** z Obecní knihovny Hradištka (okres Nymburk) nás přivedla metodička **Lucie Macháčková** z MĚK Kutná Hora.*

Napsala nám, že se dne 25. 8. s kolegyní Lenkou Frankovicovou zúčastnily křtu knihy paní knihovnice z Hradištka. Paní Šestáková napsala Povídání při černé hodině, knihu o historii obce Hradištka. Vznikla ke 100. výročí založení knihovny, které bude slavit příští rok. Základ knihy tvoří historické údaje ze starých kronik doplněné vzpomínkami občanů z Hradištka. Knihu je možno zakoupit v knihovně. Paní Jana Šestáková minulý rok obdržela cenu Středočeský Kramerius, titul nejlepší neprofesionální knihovnické našeho kraje, za obsluhovaný region Kutná Hora. Paní Šestáková je moc skromná a sama by na sebe nejspíš vůbec neupozornila, ale my si myslíme, že si to opravdu zaslouží. Knihu mimo jiné věnovala jedné z obyvatelek Hradištka, která letos slavila 90. narozeniny.

Napsala Bc. Lucie Macháčková, MĚK Kutná Hora.

Paní Šestáková, představte nám prosím Vaši knihovnu.

Knihovna v Hradištce má skutečně dlouholetou tradici. Založil ji roku 1914 pan řídící Josef Kůrka. Zakoupil tehdy třináct knih a krasopisně je zapsal do sešitu jako knihy zábavné. Obec nechala zhotovit velkou dřevěnou skříň a přispívala 500 korun ročně na nákup knih.

Ještě jedna zajímavost, pan řídící půjčoval knihy ve škole denně a zdarma. Zájem občanů byl veliký, neboť Hradištka bylo velmi chudé a peníze na knihy se nedostávaly.

Poté se vystřídal řada dalších knihovníků a knihovnic, kteří s větší či menší láskou přistupovali k této odpovědné činnosti.

Knihovnicí s velkým K byla paní Štěpánka Zavadilová, která se knihovně věnovala v letech 1963 až 1970. Začala spolupracovat se školou a za jejího vedení získala knihovna dvakrát titul v okresní soutěži knihoven. Každou neděli od dvou hodin odpoledne předávala svoji lásku ke knihám dychtivým malým posluchačům, když četla napínavé příběhy, které s rozvahou vybírala. A tehdy se zrodila i moje velká láska ke knihám a nevynechala jsem snad ani jeden výpůjční den. Postupně jsem přečetla úplně všechny knihy v knihovně.

A byla to opět paní Štěpánka, která mě přivedla ke knihovnické práci před asi 16-ti lety. Knihovna v té době téměř nefungovala a tak i já stála před úkolem si najít čtenáře. Po domluvě s paní ředitelkou místní školy jsem zvala školní děti na různé akce jako povídání o řemeslech, vyrábění drobných dárečků, čtení na pokračování a podobě. V knihovně bylo jen pět židlí a děti chodilo asi dvacet a tak jsem ze zbytků látek ušila malé polštářky ve tvaru zvířátek a na podlahu sehnala starší koberec a děti seděly pěkně dokola místnosti a já uprostřed. Polštářky jim sloužily také jako figurky při hraní divadla. Vedle knihovny se scházely babičky z Klubu důchodců a tak jsem přizpůsobila výpůjční dobu času, když chodily do Klubu, aby to měly při jedné cestě. Později se knihovna odstěhovala do budovy Obecního úřadu, ale spolupráce se školou i Klubem důchodců pokračovala nadále.

Knihovna pořádala mnoho různých akcí nejen pro své čtenáře, ale i pro širokou veřejnost. Již tradiční se stala soutěž v pojídání krupicové kaše dřevěnou špachtličkou, soutěžilo se o nejlepší štrůdl nebo tvarohový koláč, testovali jsme chuť skvělých bramboráků, soutěžili ve hře *Člověče, nezlob se*. Pořádali jsme besedu o včeličkách, vyráběli dekoraci na Velikonoce či Vánoce, zdobili perníčky, stavěli obrovský hrad z kostek cukru, ... Asi se divíte, proč ten minulý čas. To hned vysvětlím. V současné době je celá budova v rekonstrukci a tak bohužel knihovna od 11. září nefunguje. Rekonstrukce by ale měla být hotova do konce listopadu a tak nezbývá než se těšit na znovuotevření. Knihovna dostane větší prostor a tak už se na to všichni moc těšíme.

Jaké je složení čtenářů?

Půjčovat knihy si chodí nejvíce senioři a děti, lidé v produktivním věku bohužel moc nechtou. Ale na akce pořádané knihovnou chodí lidé od 1 do 92 let. Domnívám se, že i to je důkazem toho, že je knihovna v obci známé a oblíbené místo setkávání.

Vloni jste byla oceněna titulem Středočeský Kramerius. Změnilo to nějak Vaši práci v knihovně? Pomohlo Vám to nějak, např. při jednání se zřizovatelem knihovny?

Myslím, že titul Středočeský Kramerius, kterého si skutečně velmi vážím, nijak zásadně neovlivnil moji práci v knihovně. Ani při jednání se zřizovatelem nedošlo k zásadní změně, neboť obec se potýká s nedostatkem peněz a tak i nadále vymýšlím aktivity, které nespotřebují mnoho prostředků, ale myslím, že jsou přesto přitažlivé pro mnoho lidí. Nakonec je to vidět na účasti.

A jak reagovali na udělení titul Vaši čtenáři?

Většina čtenářů to zaregistrovala a přijímala jsem gratulace. Babičky z Klubu mi přinesly nádhernou kytici a kartičku s přáním, kam se mi všechny podepsaly.

Co Vás nejvíce na knihovnické práci těší?

Láska ke knihám mě provází už od malička a ráda bych ji předávala dál, zejména dětem, které mají dnes mnohem více různých možností jako je televize, počítače, elektronické hry a jiné. Snažím se jim ukázat, že čtený příběh si mohou sami v sobě prožít mnohem intenzivněji. Ráda spolupracuji s babičkami z Klubu, které velmi ochotně přijímají každou pozvánku do knihovny a s radostí se učí novým věcem. Je to pro mě ta největší odměna, když se nám společně povede něco vytvořit.

Jak jsme se dozvěděli, Váš volný čas nevyplňuje jen knihovna. Jste také autorkou. Co Vás přivedlo k napsání knihy Hradištka, povídání při černé hodině?

Tady mohu vlastně navázat na předchozí otázku. Babičky z Klubu při našich setkáváních často začaly vyprávět o starých časech a přede mnou najednou oživaly různé zapomenuté příběhy. Bylo mi líto, aby se na ně zapomělo a tak jsem je začala zapisovat.

Popište nám prosím, jak Vaše kniha o historii obce vznikala.

Původně jsem pouze sbírala příběhy bez nějaké představy a koncepce. Potom jsem si uvědomila, že tady byly různé tradice, které už zanikly, nebo upadají a začala po nich pátrat. To jsou například Boží tělo, Máje, Masopust, Řehtání, Čarodějnice ... A protože jsem také kronikářka obce, došlo i na události záznamované ve starých kronikách. Chystaná knížka si tak nějak začala žít vlastním životem a já se vlastně přizpůsobovala novým podnětům, které ani původně nebyly v plánu. Jenom jsem se snažila důsledně vynechat to, co by mohlo někomu ublížit.

Měla to být knížka, kterou si vezmete k ruce, když je vám někdy smutno a potřebujete si tak trochu zavzpomínat. A kdy se nejvíc vzpomínalo? Bývalo to právě při černých hodinách.

Setkávání s pamětníky muselo být zajímavé. Jak na to budete vzpomínat?

Musím přiznat, že to bylo časově velice náročné. Ale stálo to za to! Strávila jsem s mnoha milými lidmi mnoho hodin a myslím, že se to naše povídání líbilo mě i jim. Některé příběhy, které mi vyprávěli, byly velmi osobní a velmi jsem váhala, zda je vůbec budu umět zpracovat.

Ale soudě podle ohlasu na hotovou knížku se to snad povedlo. Nečekejte žádnou velkou literaturu, ale střípky vzpomínek s kapkou historie obce.

Zbývá Vám čas na nějaké další aktivity nebo koníčky?

Všechno to, o čem jsem právě hovořila, jsou vlastně koníčky, protože mojí prací je pečení dortů a zákusků.

Někdy se život otočí úplně jiným směrem, než se plánovalo. Jsem totiž absolventka gymnázia a VOŠ ekonomické, ale svoji současnou práci dělám s láskou a chutí.

Co byste vzkázala jako knihovnice nebo i jako autorka čtenářům současným či potenciálním?

Každý člověk by měl mít svoji oblíbenou knížku, ke které se rád vrací. Pro mě jsou to příběhy veterináře Jamese Herriota. V dětství to byla kniha Děti z Bullerbynu.

A ještě něco na konec. Bývalá knihovnice v Hradištku, paní Štěpánka Zavadilová oslavila letos 90. narozeniny. Ve svých letech je stále velmi aktivní a vede již více než 30 let Klub důchodců.

Knihu jsem dokončila tak, aby první výtisk dostala právě ona, ke svým narozeninám, neboť mi byla při psaní velkou oporou a rádkyní. Je to žena, které si velmi vážím, a je mým životním vzorem. Jejím životním krédem je: „Život je takový, jaký si jej uděláš“ a proto přistupuje s radostí a nadšením ke všemu, co jí život nabídne. Kéž by takových lidí bylo víc!

Děkujeme Vám za rozhovor.

Fotografie k rozhovoru poskytla pí Macháčková (MĚK Kutná Hora) a pí Šestáková.

Mladí a nadšení knihovníci v Městské knihovně

Dobříš pořádají pro zájemce FANTASY VÍKEND V KNIHOVNĚ

„Náplní této *hodobóžové* události bude hraní *Dračího doupěte* ve všech možných formách, tuna deskových her a turnaj v *Magic, the gathering*. Hlavní body programu jsou vyplněny besedami na různá témata, týkající se fantastiky a sci-fi. Celý den vyvrcholí koncertem kapely *Takita taka*.

Ke zpestření celé akce zde naleznete i comics point pro milovníky bublinového žánru. Zkrátka a dobře, jestli jste takový ti napůl žijící mimo realitu, je tahle akce přesně pro Vás!“

Takto lákají příznivce sci-fi a fantasy žánru na báječnou akci do **Městské knihovny Dobříš** na **19. října 2013** od 10,00 hodin. Přejeme, ať se akce opravdu vydaří!

Více na adrese <http://knihovnadobris.cz/fantasy-vikend-v-knihovne/d-1342>

Seznamte se:**Knihovna Dr. E. Bořického - Centrum volnočasových aktivit Milín***Nominace v soutěži Knihovna roku - kategorie základní knihovna*

Začal krásně slunečný první zářijový týden r. 2013. Jinak poklidná knihovnická dopoledne v dětském oddělení centra volnočasových aktivit se od pondělí proměnila v poněkud rušnější chvíle v podobě návštěv dětí základní školy. Není to omyl, opravdu „dopoledne“. A proč děti nešly do školy? V Milíně během prázdnin začaly dlouho očekávané a plánované práce na zateplení budovy školy. Jelikož situace neumožňovala, aby děti mohly hned 2. září zahájit nový školní rok, byly milínské knihovnice osloveny, zda by nemohly pro děti otevřít každý den již od rána (dětské oddělení a nízkoprahový klub). Knihovnice vyšly žádosti vstříc (to jsme ještě nevěděli, že nám z toho půjde trochu hlava „kolem“).

Aby ten první týden nebyl „příliš nudný“, hned na středu jsme měli nahlášenou veledůležitou návštěvu - komisi, která bude hodnotit naši knihovnu v rámci akce Knihovna roku. Honem, honem, ještě zkontrolovat, jestli je vše připraveno: počítačovou prezentaci jsme dokončili, ještě připravit dataprojektor, uspořádat židle, trochu zatemnit okna, vyzkoušet, jestli technika nebude stávkovat, objednat chlebíčky a koláčky pro které ráno zajedeme, aby byly čerstvé, starosta a místostarosta (Ing. Nekl a Bc. Vojáček) přislíbili účast, natrhat čerstvé bylinky z naší zahrádky (na čaj), před králíkárnou je poklizeno (ráno budeme samozřejmě muset znovu zamést a dát našim obyvatelům mini zookoutku čerstvé krmění a čistou vodu), kytky jsou zalité, v psí studánce (pod cedulí „Úvaziště psích mazlíčků“) je čistá voda... tak už zbývá jen, aby knihovnice nasadily své nejlíbeznější úsměvy a můžeme delegaci přivítat. (Složení komise viz poslední bod „deníčku“ na konci textu).

Pozitivní sdělení pro knihovny, které by se někdy také ucházely o nějaký titul: „Členové komise nekoušou a chovají se jako úplně obyčejní a normální knihovníci - jsou milí, vtipní, zvědaví, nadšení, neohrnují nos nad běžným občerstvením (opravdu jsme neměli kaviár ani šampaňské), i se s námi chtějí fotit a při rozloučení a odjezdu srdečně mávají na pozdrav.“

A co konkrétně zaujalo komisi v milínské knihovně nejvíce? Původní trámy, které ještě pamatují dobu bývalé sýpky, historický magnetofonový přehrávač („kotoučák“) hrající tklivé melodie, výstavka starého kuchyňského nádobí, kulaté informační popisky regálů (knihovnice sdělovala, že to máme prozatímni, než dáme vyrobit nějakou profesionální sestavu, na což jí bylo emotivně odpovězeno, abychom to nedělali, že toto je naprosto originální a neokoukané...), funkční krbová kamna (využívaná při akcích), nápaditá výzdoba nízkoprahového klubu, opravdové miminko v kočárku před hernou mateřského centra, bezbariérový výtah se sedátkem, přívětivé kulaté stoly v dětském oddělení, stupňovité hrací pódium, venkovní příjemné zahradní posezení vedle skalky, lezecká stěna určená zejména mládeži...

Sami moc dobře víme, že knihovna už dnes nemůže existovat jen s tím, že by se v ní pouze půjčovaly knihy. Je to místo aktivního odpočinku, setkávání se s přáteli, prostředí, které by mělo podněcovat k hrám a nejrůznější činnosti. U nás v Milíně můžeme odpovědně prohlásit, že v knihovně to opravdu žije.

Prozradíme jednu interní záležitost: jsme tu tři knihovnice a střídáme se po týdnech, coby „áčko, béčko, céčko“ – dětské, dospělé odd. a nízkoprahový klub + zahrada. Tím, že se všechny střídáme, víme o všem všechno (alespoň si to myslíme) a rozhodně netrpíme nudou ani syndromem vyhoření.

V úvodní řeči bylo komisi řečeno, že když jsme se v r. 2005 rozhodli jít do velkolepé přestavby knihovny, shodly jsme se s kolegyní na tom, že uděláme vše pro to, aby nová knihovna vznikla i za cenu toho, že v ní potom možná nebudeme chtít pracovat. Děsilo nás určité megalomanství, bály jsme se ztráty útulného prostředí a osobního přístupu. Obě jsme dnes rády, že jsme se mýlily! Baví nás to tu ještě více ☺.

Další informace na následující straně

Webové stránky knihovny

www.milin.cz/knihovna

Historie knihovny v Milíně

- 1882 – založen Čtenářský spolek Bořický
- 1967 – vznik profesionální knihovny (Milín čp. 1)
- 1997 – přesídlení do komplexu kulturního domu, vznik názvu Knihovna Dr. Emanuela Bořického Milín (Milín čp. 261)
- 2002 – zahájen automatizovaný výpůjční systém (z grantu VISK)
- 2011 – stěhování knihovny do budovy Centra volnočasových aktivit (CVA) v ul. 11. května (z grantu evropských fondů)

Podrobněji v článku *Něco málo o knihovně*:

<http://www.milin.cz/knihovna-profil.php>

Počítačová prezentace

ke stažení v dokumentech knihovny:

<http://www.milin.cz/knihovna-dokumenty.php>

Jak se ze sýpky dělá knihovna, aneb úryvky z knihovnického deníčku

Obec Milín, která leží nedaleko Příbrami, není co do počtu obyvatel velká (i s přilehlými osadami 2139 - v r. 2013), ale je obcí s bohatou historií, každoročně se „pyšní“ tím, že zde skončila 2. světová válka a od podzimu 2011 se právem pyšní i novou knihovnou. Jak a proč a kdy ke knihovně obec přišla?

Konec roku 2004 - přechází historická budova (sýpka), kde do té doby sídlil Svaz chovatelů a zahrádkářů, do majetku Obce Milín.

Začátek roku 2005 – radní začínají přemýšlet, co s tímto danajským darem? Budova je to zajímavá, téměř v centru obce, nicméně v „hrůzostrašném stavu“ (děravá střecha, shnilé podlahy, plíseň, červotoč, skladiště nepořádku). V hlavě pana místostarosty se rodí nápad: „Pokud by se budova opravila, nebyly by zde úžasné prostory pro knihovnu?“

Květen roku 2005 – na obhlídku prostor jsou pozvány překvapené knihovnice, které v rámci nejvyššího utajení došly do „nové knihovny“ po šipkách. Knihovnice byly obrovskými byt neutěšenými prostory nadšeny. Do současné knihovny se jednak už dávno nevejdou návštěvníci akcí, které knihovna pořádá, a v poslední době už ani knihy (regály i po vyřazení starých titulů přetéka). Po konzultaci se zkušenějšími knihovnicemi z Příbrami (ohledně žádostí o granty a vhodnosti umístění knihovny do uvolněné budovy) chceme opravdu vybudovat novou knihovnu.

Zbytek roku 2005 – nadšení knihovnic musí usměrňovat zastupitelstvo a rada obce, které dávají hlavy dohromady, hodnotí situaci a konečný verdikt zní: „V budoucnu by z bývalé sýpky mohlo být centrum volnočasových aktivit, kam by se přestěhovala i knihovna.“ Peníze na opravy a výstavbu však bude nutné získat z dotace. Obec bude financovat pouze střechu.

V první polovině roku 2006 – provedeno zastřešení – to nejnnutnější, aby dále do budovy nezatékalo a její vnitřní stav se nezhoršoval. Byly vyměněny nejshnilější prkna a trámy v podlahách. Začaly práce na projektové dokumentaci.

Od roku 2006 – do 2009 – podány postupně dva granty. První byl neúspěšný a podruhé se na nás štěstí usmálo ☺.

Září/říjen 2009 - Obec dostala od ROP Střední Čechy dotaci na projekt Centrum volnočasových aktivit v Obci Milín. (Původní rozpočet byl odhadnut na 20 mil. Kč, skutečné náklady byly nakonec nižší, přibližně 13,5 mil.)

Pokračování na následující stránce

Dokončení z předchozí strany

Srpen 2010 – po peripetiích s výběrovým řízením na firmu, která stavbu provede, se konečně začalo na stavbě samé pracovat a něco dít.

Přelom roku 2010/2011 – díky zimě, která přišla brzo a trvala dlouho, je stavba ve skluzu.

13. červen 2011 – interiéry se začínají podobat vysněným prostorám, které knihovnice ve spolupráci s architektem navrhly. Vybírají se dlažby, koberce, nábytek...

Letní měsíce 2011 – konečné úpravy budovy, předání stavby.

Říjen, listopad 2011 – stěhování knihovny, mateřského centra a archivu místního kronikáře

30. listopadu 2011 – slavnostní otevření centra volnočasových aktivit za účasti hejtmana Středočeského kraje (MUDr. Rath - si z Milína neodnášel žádnou krabici s „vínem“)

5. prosince 2011 – otevřeno pro širokou veřejnost

Celý rok 2012 a polovina roku 2013 - zvelebování zahrady a okolí, vychytávání „much“ celého CVA: topení - někdy horko, někdy zima, konečně na to topenáři přijdou; vlhko - nesmí příliš a dlouho pršet, trochu pomůže stříška vedle komínu; elektřina – někdy se po vypnutí proudu nenahodí hlavní jistič, řešíme s elektrikářem; nedostatky ve vnitřní kanalizaci - řešíme s instalatérem; reklamace nekvalitního lina - jako odškodné získáváme finanční částku, která umožňuje terénní úpravy zahrady a pořízení nového dřevěného altánu na zahradní nářadí a zbudování malé králíkárně (knihovna má mini zookoutek); řešení počítačové sítě - vypadávání wi-fi atd.; akutní personální problémy (odchod zastupující knihovnice); dodatečné umístění informačního nápisu na štít budovy; atd., atd...

4. září 2013 - konečně se můžeme pochlubit i lidem z našeho knihovnického oboru. Do CVA přijela komise, která vyhodnocuje knihovny v rámci akce Knihovna roku 2013. Jsme nominováni za Středočeský kraj v kategorii základní knihovna.

Tak se necháme v rámci Týdne knihoven překvapit, jak dopadneme v konkurenci dalších obecních knihoven.

Členové komise:

Miroslav Bláha, Místní lidová knihovna Kostomlaty pod Milešovkou

Blanka Křížová, Obecní knihovna Bory

RNDr. Lenka Prucková, ředitelka Knihovny města Olomouce

Iva Slámová, Krajská vědecká knihovna v Liberci

Mgr. Tomáš Štefek, Městská knihovna Prostějov

Z Knihovny Jana Drdy Příbram (která nás nominovala) jsou přítomny: Jiřina Soukupová a Zdeňka Šmídová.

Knihovnou roku 2013 v kategorii *Základní knihovna* se opravdu stala **KNIHOVNA DR. EMANUELA BOŘICKÉHO MILÍN**

GRATULUJEME !

Zpracovaly: Dana Reiterová a Jitka Slancová

Chcete být informováni a mít možnost lépe chránit i čtenáře své knihovny / uživatele internetu? Pak se můžete přihlásit k odběru elektronického zpravodaje *Saferinternet Newsletter*. Potřebné informace jsou zde:

Saferinternet Newsletter

Zpravodaj Národního centra bezpečnějšího internetu

Vydavatel: Národní centrum bezpečnějšího internetu, Prvního pluku 347/12a, 186 00 Praha 8

Kontakt: mesicnik@saferinternet.cz;

www.bezpecne-online.cz; www.saferinternet.cz

Knihovnický happening - Kolín 20.-21.9.2013

Tentokrát pod heslem *Čte a tančí celý Kolín*

15. happening se konal v Kolíně na Karlově náměstí. Byl vyvrcholením oslav **140. výročí založení Městské knihovny Kolín.**

Kolín představil účastníkům happeningu to, co je pro Kolín opravdu typické – historické památky, hudbu, tanec. Zájemci měli možnost zúčastnit se návštěvy Regionálního muzea Kolín, kolínského synagogy, návštěvy Starého židovského hřbitova, výstupu na Práchovnu či výletní plavby lodí nebo jízdy řepařskou drážkou.

Neformální setkání knihovníků a informačních pracovníků je vždy vítanou součástí podobných akcí a tak i v Kolíně nechybělo. Nejen během odpoledne na náměstí, ale hlavně při společenském večeru v Městském kulturním domě. Tradiční knihovnickou akci podpořili mimo jiné i představitelé města, Středočeského kraje a SKIPu. Přestože nedokázali zajistit krásné počasí, vše ostatní se vydařilo k naprosté spokojenosti. **Především kolínským organizátorům patří VELIKÝ DÍK všech účastníků.**

Pro dokreslení báječné atmosféry při soutěžích, vystoupeních, písničkách a povídání o knihách a knihovnách uveřejňujeme zdravici soutěžního týmu z Knihovny Václava Štecha ve Slaném (viz foto).

Fotogalerie najdete na https://www.facebook.com/SVKKL/photos_stream nebo na <http://knihovnakolin.cz/fotogalerie/galerie/happening-2013-kolin> nebo také na http://cizkovan.rajce.idnes.cz/happening_Kolin_2013

V průběhu odpoledne byla udělena **cena MARK 2013**. Cenu uděluje SKIP s podporou developerské a stavební skupiny Skanska. Podporuje a oceňuje tak mimořádné tvůrčí aktivity mladých knihovníků nebo studentů našeho oboru ve věku do 35 let. Cenu MARK 2013 tentokrát získala **PhDr. Ladislava Zbiejczuk Suchá**, která je odborným garantem projektu <http://vyzkumy.knihovna.cz/>, byla projektovou manažerkou projektu Partnerská síť informačních profesionálů PARTSIP.

Více na <http://www.skipcr.cz/akce-a-projekty/akce-skip/soutez-mark-2013>

Zdravice knihovnic ze Slaného

Kolíne, Kolíne, vesele tě zdravíme.
Jsme slaněnky ze Slaného
sladké jako med,
práce je nám potěšením,
neumíme zahálet.

Čtenáře si hýčkáme
dopustit na ně nedáme,
co na očích vidíme,
to jim všechno splníme.
SKORO

A čtenáři na oplátku
donesou nám čokoládku.
NĚKDY

Mladí, staří, produktivní věk,
všichni se k nám hrnou teď.
noviny, knihy, internet,
v 9 tu stojí fronta hned.
ZA 10 DEVĚT

Přijeli jsme k vám zdaleka
na soutěže se třese
konkurence nás neleká
a tímto vás tady zdravíme:
AHOJ!

Autoři: Kateřina Nedvědová,
Antonín Knížek

Děkujeme za Vaše příspěvky a těšíme se na nové zprávy od Vás!

Tento bulletin a jeho předchozí čísla najdete na <http://www.svkkk.cz/>;
kontakt: liska@svkkk.cz, tel. 721 284 079; senfeldova@svkkk.cz, tel. 721 632 373